

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. CXVI. Ante Sacrificii Incho Ationem quid præstandium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

sacro faciendo occupatum Sacerdotem, nemo esset, qui quacunq; de causa, ne Rex quidem aut Pontifex accerferet, ac vellet inceprum sacrum omittere. Quare nullum magis liberum ac suum Sacerdos habet, quam hoc opus. Imò Rex ipse Regum Christus videtur eum tantisper à sui veneratione liberare. Si enim alio quopiam, quamuis proximo loco, & in conspectu, vel deferatur, vel eleuetur Eucharistia, Sacerdos non debet suum sacrum interpellare.

Progressus ad aram in cælum introitus.

§. Cogitare ergo verè potest, dum è sacrario in templum ingreditur sacrum facturum, ex hoc mundo se in cælum ingredi jam mortali majorem, cum Deo de rebus maximis coram acturum. Cui negotio etiam Angeli & Curia cælestis Vniuersa cum timore & magna veneratione interfunt.

C A P. CXVI.

ANTESACRIFICII INCHOATIONEM quid præstandum.

Sacrificium defixio sit in Deum animo.

§. Ante sacrum i. decet Sacerdotem omnes suas vires & actiones, non solum cum est ad altare accessurus, sed quocunq; etiam alio tempore eo referre, vt sit quam paratissimus ad dignè, quantum fert humana imbecillitas, sacrum faciendum.

Sic integer vita sceleris que purus. Pius se det cogitationibus & quibus sacrificatur.

§. Secundo inquirendum in conscientiam & peccata, quæ occurrunt vel dolore, vel Confessione expianda.

Propria in dignitas ob oculos obseruetur.

§. Tertio vbi tremendi sacrificii tempus appulit, quarta saltem horæ parte ante præcipuo studio vires omnes animi colligat, & sensus custodiat, quolibet negotio tantisper seposito. Quo tempore animus occupandus est piis cogitationibus & actibus religionis quam contentissimis, ac primo agnoscat se pro

sua vilitate nullo modo esse dignum, qui tantum opus aggrediatur, etsi ijs omnibus ipse vnus donis ornaretur & virtutibus, quibus vniuersi vlllo vnquam tempore sancti homines cumulati fuere. Ex qua cogitatione sese dejiciet atque condemnet. Inde sublati in divinam pietatem oculis precabitur, vt Deus ipse, qui & sacerdotalem Ordinem instituit, & se in eum voluit allegere, etiam dignè præparet ad munera eius gradus obeunda. Ex alia parte Dei benignitatem erga homines considerans, qui tam vile genus euerit eã ad dignitatem, vt non semel sed singulis etiam diebus ipsum Christum atrectare possit, & honore dignitati beatæ Virginis persimili, quodammodo Dei Filium gignere. Ex his studebit totam vitam benigni Parentis amore accendere. Deinde mente conuersa ad id quod factururus, ad altare accedat, considerabitque se non solum memoriam Christi Domini vitæ & cruciatuum in Missa celebraturum, sed etiam reipsa Christum Dominum oblaturum. Quare cum sacrificio Domini incruento se ipsum simul offeret, Deumque precabitur, vt eo amore, quo Filium excipit, nos simul excipere & nostram oblationem respicere dignetur.

Eximia Dei bonitas perpendenda.

§. Quarto Finis proponendus ad quem mentem Sacerdos in sacro faciendo debet dirigere. 1. proponet in eo munere velle se diuinæ Majestati laudem & gloriam præbere quam maximam possit. Quam ad rem colliget & offeret eos omnes honores, qui ab orbe condito habiti sunt illi vnquam; vel habebuntur vsquam, ab vlllo vel mortalium, vel Angelorum, vel à beata Virgine, & ipsa Christi Domini humanitate, quæ cum infinitam DEI dignitatem non exæquent, eos accumulabit, quos DEVS sibi ipse tribuit. Secundo proponet se velle sibi ipse tribuit. *grat*

Qui sacrificantis fines. 1. Suprema Dei laus.

2. Gratia ad se.

grati animi debito pro innumerabilibus beneficiis, quæ & priuatim, & cum aliis rebus creatis accepit suo & nostrum omnium nomine satisfacere offerendo illi Christum Dominum, in quo bona omnia continentur, idcirco enim & olim sacrificia fiebant, ut homines Deo grati, eum omnium bonorum auctorem contestarentur. Tertio proponat velle se memoriam renouare sacrorum Domini cruciatuum, quos plurimis modis sacrificium illud representat, eos Deo iterum offerre pro exolutione humani generis ac peccatorum vinculis, propter quæ rei erant supplicii æterni. Quarto proponat velle hoc præsidio & tanti sacrificij pretio opem ferre vniuersæ Ecclesiæ, singulorumque calamitatibus, & per eam oportunitatem indigentium omnium supplices libellos Deo porrigere, quodammodo & commendare. Præter hæc ubi ad Sacramentum accedet dabit, ut ritus omnes, qui præscribuntur in Rubricis accuratè seruet.

3. *Passionis Christi commemoratio.*

4. *In gentium a. xlvi.*

C A P. CXVII.

IN IPSO SACRIFICIO VT SE HABERE DEBEAT SACERDOS.

S. IN sacro i. Vbi Sacerdos decenter ornatus ad Altare de more accedit, existimet se ad funestum Caluarie montis spectaculum iter habere vna cum Deipara, S. Ioanne ac aliis, quorum in se affectus exprimat, vel Christi patientis personam sustinere, quod habitu ipso & sacris vestibus significatur: nam 1. corona indicat spineam coronam. 2. amictus, velamen oculis ipsius obtentum. 3. linea tunica, vestem albam qua indutus illususque est ab Herode. 4. Cingulum funes, quibus medius constrictus est in hortu. 5. manipulus vincula, quibus sacre manus tantam

Sacra indumenta quorum mysteriorum signa & documenta.